

Sygn. akt I C 147/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: Joanna Chołka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej Na (...) w G.

przeciwko T. K. (1), P. K. (1), K. K. (1)

o eksmisję

I. Oddała powództwo;

II. Nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Gdyni na rzecz pełnomocnika z urzędu adwokata K. B. kwotę 295, 20 zł. (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych 20/100), na którą składa się kwota 240 zł. plus 55,20 zł. podatku VAT - tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu T. K. (1);

Sygn. akt I C 147/17

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa Na (...) w G. wniosła pozew o nakazanie pozwanym T. K. (2), P. K. (2) oraz K. K. (2), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny numer (...) znajdujący się w budynku położonym w G. przy ulicy (...).

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż jest właścicielem spornego lokalu, zaś pozwani nie posiadają tytułu prawnego do zamieszkiwania w tym lokalu, gdyż w związku z niewywiązywaniem się z zaległości przez głównego lokatora T. K. (2) Rada Nadzorcza w dniu 09 maja 2016 roku zgodnie z art. 24 Prawa Spółdzielczego podjęła uchwałę o wykluczeniu pozwanego z członkostwa w niej. Powódka dodała także, iż pomimo wezwania do opuszczenia lokalu pozwani tego nie uczynili.

(pozew k. 2-4)

Interwencję uboczną po stronie powódki zgłosiła w niniejszej sprawie Gmina M. G. na podstawie art. 76 k.p.c. w zw. z art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie kodeksu cywilnego. Wniosła o uwzględnienie powództwa oraz o nieorzekaniu o prawie do otrzymania lokalu socjalnego.

(interwencja k. 39)

W odpowiedzi na pozew pozwany T. K. (2) wskazał, że jest osoba niepełnosprawną i bezrobotną. Osiąga niewielkie dochody z tytułu renty po zmarłej żonie. Dodał, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Posiada zajęcie komornicze, spłaca dług. Jego dwaj niepełnosprawni synowie – pozwani P. K. (2) oraz K. K. (2) przebywają w mieszkaniu wspieranym, a ich rentami zarządza ustanowiony kurator. Podniósł, że chciał zamienić mieszkanie na mniejsze, jednak nie było chętnych. Nadto wyraził chęć wykonywania prac na rzecz powodowej spółdzielni, ale mu odmówiono. Chciałby spłacać zadłużenie i zatrzymać mieszkanie, ponieważ synowie chcą do niego wrócić. Nie stać go na wynajem mieszkania. Wniósł o zwolnienie od kosztów oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

(odpowiedź na pozew k. 77-78, pismo k. 80)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2017 roku ustanowiono powodowi T. K. (2) pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata.

(postanowienie k. 88)

Pełnomocnik pozwanego T. K. (2) pismem z dnia 19 października 2017 roku złożył pismo przygotowawcze, w którym wniósł o zwrot pozwu, ewentualnie o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu, według norm przepisanych, a w przypadku uwzględnienia powództwa o orzeczenie, że pozwanemu przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego i nakazanie wstrzymania egzekucji do czasu złożenia oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, a nadto o odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

W uzasadnieniu podnosi zarzut niewykazania zasadności powództwa. Kwestionuje przedłożony statut spółdzielni. Podnosi, że podstawę wykluczenia pozwanego z członkostwa w spółdzielni nie może stanowić dołączony nakaz zapłaty, który obejmuje zaległości za lata 2011-2012 na kwotę kilku tysięcy złotych. Nadto zaległości pozwanego nie dowodzi kartoteka finansowa za okres od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia 31 stycznia 2017 roku, ponieważ nie została podpisana przez osobę uprawnioną. Kwestionuje również oświadczenia woli pozwanej kierowanego do pozwanego jako złożone bez umocowania niezgodnie z prawem spółdzielczym. Tak więc podnosi nieskuteczność zawiadomienia pozwanego o wykluczeniu go ze spółdzielni. Nadto wskazuje na brak potwierdzenia odbioru, a jedynie na potwierdzenie nadania korespondencji do pozwanego. W wątpliwość poddaje również podjęcie uchwał przez spółdzielnię.

Poza tym pełnomocnik pozwanego podnosi naruszenie przez powódkę art. 11 ust. 2 pkt 2) w zw. z art. 11 ust. 8 ustawy o ochronie praw lokatorów przy podejmowaniu uchwały o wykluczeniu powoda ze spółdzielni. Nie został on też poinformowany o takim zamiarze. Uchwała jest nieważna na podstawie art. 58 k.c.

Niezależnie od powyższego wskazuje na trudną sytuację materialną i zdrowotną pozwanego, która determinowała, iż nie uiszczał on płatności do spółdzielni przez co na gruncie art. 24 § 2 ustawy prawo spółdzielcze, nie może to stanowić podstawę wykluczenia – mogłaby nim być tylko wina umyślna lub rażące niedbalstwo. Dodatkowo powództwo winno zostać oddalone na podstawie art. 5 k.c.

(pismo przygotowawcze k. 118-122)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. K. (2) na podstawie przydziału lokalu mieszkalnego z dnia 24 lipca 1990 roku zamieszkuje w lokalu mieszkalnym nr (...) znajdującym się w budynku położonym w G. przy ulicy (...), należącym do zasobów powódki Spółdzielni Mieszkaniowej Na (...) w G..

(okoliczność bezsporna: przydział lokalu socjalnego nr (...) – k. 11-11v.)

Sąd Rejonowy w Gdyni dnia 04 sierpnia 2011 roku wydał nakaz zapłaty na rzecz powodowej spółdzielni przeciwko T. K. (2) i jego żonie H. K., w którym zasądził kwotę 5.562,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2011 roku do dnia zapłaty, któremu następnie nadano klauzulę wykonalności.

(nakaz zapłaty, postanowienia – k. 15-17)

Pismem z dnia 06 kwietnia 2016 roku powódka nadała na adres pozwanego zawiadomienie o posiedzeniu Rady Nadzorczej wyznaczonego na dzień 09 maja 2016 roku, na którym rozpatrywać będzie wniosek o wykluczenie powoda z członkostwa w spółdzielni.

(pismo – k. 18 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 19)

Dnia 09 maja 2016 roku Rada Nadzorcza powodowej spółdzielni podjęła uchwałę nr 3/05/2016 w przedmiocie wykluczenia pozwanego T. K. (2) z członkostwa z uwagi na uporczywe (ponad 6-miesięczne) uchylanie się od obowiązku pokrywania kosztów związanych z utrzymaniem i eksploatacją lokalu (czynsz, fundusz remontowy, normatyw kredytowy).

(uchwała – k. 20, protokół z posiedzenia – k. 194-197)

Pismem z dnia 16 maja 2016 roku powódka nadała na adres pozwanego zawiadomienie o podjęciu ww. uchwały na podstawie § 22 statutu spółdzielni, wraz z pouczeniem.

(zawiadomienie k. 21 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 22)

Pozwana uchwałą 6/2016 nie uwzględniła odwołania pozwanego od powyższej uchwały.

(uchwała k. 23)

Pismem z dnia 29 czerwca 2016 roku powódka nadała na adres pozwanego zawiadomienie o powyższym oraz o możliwości odwołania do Sądu Rejonowego w Gdyni w terminie 60 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

(zawiadomienie – k. 24 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 198)

Dnia 14 października 2016 roku powódka nadała na adres pozwanego T. K. (2) wezwanie do opróżnienia i opuszczenia lokalu mieszkalnego.

(wezwanie – k. 27, 62 wraz z potwierdzeniem nadania – k. 26, 63)

Pozwany T. K. (2) na dzień 01 lutego 2017 roku posiadał zadłużenie w pozwanej spółdzielni na kwotę 29.762,45 zł, na co składały się opłaty za: czynsz – 17.637,00 zł, fundusz remontowy – 5.355,00 zł, odsetki za czynsz – 5.152,18 zł oraz odsetki za fundusz remontowy – 1.618,27 zł.

(kartoteka finansowa za okres od 01.01.2017 do 31.01.2017 – k. 28)

Pozwany T. K. (2) ma 58 lat. Jest wdowcem. W okresie od dnia 18 lutego 2013 roku do dnia 28 lutego 2015 roku uznany był za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. W okresie od dnia 01 marca 2015 roku do dnia 31 marca 2019 roku uznany został za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim. Obecnie uznany jest za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od dnia 05 października 2017 roku do dnia 30 listopada 2019 roku. Pozwany T. K. (2) od dnia 04 maja 2017 roku jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Miał wypadek przy pracy. Pozwany T. K. (2) cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa w związku ze stwierdzoną dyskopatią L4-L5 z uwypukleniem materiału tarczy oraz ześlizgiem przednim L5-S1, nawracającą rwę kulszową lewostronną i zespół zawrotowy. Występują u niego zaburzenia równowagi. Pozostaje pod opieką neurologa. Ma problemy z pamięcią. Jest częściowo niezdolny do podjęcia pracy do dnia 31 grudnia 2020 roku.

Pozwany T. K. (2) od lipca 2007 roku korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w G.. Otrzymywał zasiłki celowe na żywność, leki, leczenie i opłaty za energię elektryczną z tytułu ubóstwa i bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego – w lutym 2018 roku otrzymał 100 zł zasiłku

celowego na pokrycie wydatków mieszkaniowych oraz zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wysokości 150 zł.

Od dnia 01 marca 2017 roku wysokość zwaloryzowanej renty rodzinnej pozwanego T. K. (2) wynosi 1.212,84 zł i podlega podziałowi na 3 części – po 404,28 zł dla jednej osoby. Jest ono pomniejszone o kwotę 101,07 zł z uwagi na zajęcie komornicze. Netto otrzymuje więc kwotę 276,82 zł.

Pozwany T. K. (2) na dzień 10 lutego 2013 roku posiada zaległość w Prokurze Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W..

(pismo MOPS z 23.02.2017r. – k. 46, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 28.02.2013r. – k. 60, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 03.03.2015r. – k. 61-61v., informacja ZUS O/G. z dnia 01.03.2017r. – k. 64, niepodpisana ugoda z dnia 10.02.2013r. – k. 65-66, zaświadczenie z PUP z dnia 04.05.2017r. – k. 67, 79, zaświadczenia o stanie zdrowia – k. 111-114v., 123-126v., skierowania – k. 115-116, 127-128, zaświadczenie lekarskie z dnia 24.10.2017r. – k. 136, zaświadczenia z PUP z dnia 14.02.2018r. – k. 206-207, zaświadczenie ZUS O/G. z dnia 14.02.2018r., decyzje MOPS z dnia 01.02.2018r. – k. 209-210v., zaświadczenie ZUS O/G. z dnia 07.12.2017r. – k. 211-211v., orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 07.11.2017r. – k. 212-212v., zeznania pozwanego T. K. (2) – płyta CD. k. 221)

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2009 roku ustanowiono pozwanego T. K. (2) kuratorem dla pozwanych K. K. (2) i P. K. (2).

(postanowienie z dnia 29.01.2009r. – k. 68-68v.)

Od września 2009 roku kuratorem dla częściowo ubezwłasnowolnionych pozwanych K. K. (2) i P. K. (2) jest B. R..

(zaświadczenia z dnia 02.09.2009r. – k. 70, 71, postanowienie z dnia 01.10.2009r. – k. 87)

Pozwani K. K. (2) i P. K. (2) od 10 lat nie mieszkają z ojcem – pozwanym T. K. (2) – mieszkają w 4-pokojowym mieszkaniu wspieranym z łazienką i kuchnią w G. przy ul. (...) od października 2011 roku. W mieszkaniu dzielą pokój. Mieszkają tam również 3 inne osoby. Salon jest wspólny. Pozwani korzystają z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w G. w postaci usług opiekuńczych zwykłych i usług opiekuńczych specjalistycznych. Pozostają pod opieką opiekuna, który sprawdza zakupy, przekazuje pieniądze, ustawia program prania, które samodzielnie rozwieszają. Obiady jedzą w ośrodku. Samodzielnie przygotowują śniadania i kolacje. W weekendy obiady przygotowują opiekunowie.

Pozwany K. K. (2) ma 23 lata. Uczęszcza na zajęcia dla dorosłych w ośrodku na O. w G.. W godz. 07-15 wykonuje tam anioły. Samodzielnie dojeżdża na zajęcia, robi zakupy.

Pozwany P. K. (2) uczęszcza do innego ośrodka niż pozwany K. K. (2), gdzie pracuje w stolarni. Samodzielnie dojeżdża na zajęcia.

(pismo MOPS z dnia 23.02.2017r. – k. 46, zeznania świadków: P. K. (2), K. K. (2) oraz B. R. – płyta CD. k. 221, umowa nr (...) z dnia 02.01.2018r. – k. 225-226v.)

W spornym mieszkaniu znajdują się również rzeczy pozwanych K. K. (2) i P. K. (2) w postaci zabawek i książek bez rzeczy osobistych.

(zeznania pozwanego T. K. (2) – płyta CD. k. 221)

Statut spółdzielni – k. 148-193

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz przesłuchania pozwanych.

W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności i autentyczności przedłożonych dokumentów. Co prawda strona pozwana kwestionowała ważność podjęcia uchwały o wykluczeniu pozwanego z członkostwa w spółdzielni poprzez niezawiadomienie go o powyższym, jednak inaczej nie byłoby możliwe odwołanie się przez niego od tejże uchwały. Wobec tego Sąd uznał, że złożone dokumenty nie budzą wątpliwości sądu co do swej autentyczności i tego, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Sąd nie dopatrył się również żadnych podstaw do kwestionowania zeznań pozwanych. W ocenie Sądu zeznania pozwanych są szczerze, spójne i niesprzeczne, a także nie budzą wątpliwości w świetle zasad logicznego rozumowania i zasad doświadczenia życiowego.

Materialnoprawną podstawę żądania eksmisji stanowi przepis art. 222 § 1 k.c., zgodnie z którym właściciel może żądać od osoby, która faktycznie włada jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Dla oceny zasadności roszczeń w oparciu o wskazaną regulację prawną konieczne jest więc ustalenie czy podmiot, który faktycznie rzeczą włada nie dysponuje skutecznym względem właściciela uprawnieniem do wykonywania powyższego.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który stał się podstawą czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, stwierdzić należało, iż powodowa Spółdzielnia jest bezspornie właścicielem przedmiotowego lokalu, a pozwanemu T. K. (2) zajmuje lokal mieszkalny numer (...) znajdujący się w budynku położonym w G. przy ulicy (...). Natomiast pozwani P. K. (2) i K. K. (2) nie zamieszkują już w przedmiotowym lokalu.

Zgodnie art. 11 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tj. z dnia 13 kwietnia 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 845) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego wygasa z chwilą ustania członkostwa oraz w innych wypadkach określonych w niniejszym rozdziale. Spółdzielnia może w trybie procesu żądać orzeczenia przez sąd o wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego.

Należy zaznaczyć, że przepis art. 11 ust. 1¹ zmieniony został Ustawą o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo spółdzielcze z dnia 20 lipca 2017 roku (Dz.U. z 2017r. poz. 1596). Zgodnie z art. 10 tejże ustawy do spraw sądowych wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 12 ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, tj. dnia 09 września 2017 roku, czyli w trakcie niniejszego procesu.

Wspomniana regulacja uchyliła dotychczasowe brzmienie art. 11 ust. 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (tj. z dnia 7 sierpnia 2013 r. Dz.U. z 2013 r. poz. 1222), zgodnie z którym Spółdzielnia może podjąć uchwałę o wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego z następujących przyczyn: 1) jeżeli członek pomimo pisemnego upomnienia nadal używa lokal niezgodnie z jego przeznaczeniem lub zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód, lub niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców albo wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, lub 2) jeżeli członek jest w zwłoce z uiszczeniem opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1, za 6 miesięcy.

Nadto zgodnie z art. 1 ust. 7 i 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 roku Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2017r. poz. 1560) dotyczących wystąpienia ze spółdzielni, wykluczenia ze spółdzielni i wykreślenia z rejestru członków spółdzielni, nie stosuje się.

W powyższych regulacjach ustawodawca posłużył się zasadą bezpośredniego działania nowej ustawy. Polega ona na tym, że od chwili wejścia w życie nowych norm prawnych należy je stosować do stosunków prawnych (zdarzeń, stanów rzeczy) danego rodzaju niezależnie od tego, czy dopiero powstaną czy też powstały wcześniej przed wejściem w życie nowego prawa, lecz trwają nadal w czasie dokonywania zmiany prawa. Zasada ta umożliwia ustawodawcy

dokonanie szybkiej zmiany prawa i potraktowanie stosunków prawnych danego rodzaju jednakowo według nowych norm prawnych przy założeniu, że nowe prawo odpowiada lepiej nowym warunkom jego obowiązywania niż prawo uchylane.

Do podstawowych zasad międzyczasowego prawa prywatnego należy, wyrażona w art. 3 k.c. zasada, że ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że to wynika z jej brzmienia lub celu. Niezamieszczenie jej w Konstytucji, daje możliwość ustawodawcy odstąpienia od niej w każdej ustawie zwykłej. Usytuowanie zaś w przepisach wstępnych kodeksu cywilnego, nadaje tej zasadzie rangę podstawowej, od której odstąpienie dopuszczalne jest jedynie w wyjątkowych sytuacjach, w niej wskazanych, wynikających z brzmienia nowej ustawy lub celu niewątpliwie w niej określonego. Zasada niedziałania prawa wstecz odnosi się do całokształtu uregulowań prawa cywilnego, nie tylko do kodeksu cywilnego, ale także do aktów prawnych szczególnych. Przeciwnością jej jest zasada bezpośredniego działania nowej ustawy, którą należy stosować do oceny skutków zdarzeń prawnych, które nastąpiły po jej wejściu w życie. Ogólne sformułowanie zasady nieretroakcji przepisów prawnych wymaga doprecyzowania przez odniesienie się do reguł prawa międzyczasowego, dotyczących poszczególnych działów prawa cywilnego, czy jego instytucji (Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 roku, III CZP 75/13, Legalis nr 738596).

Celem wprowadzonej regulacji w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych niewątpliwie było zwiększenie ochrony członków spółdzielni i zmiana trybu utraty członkostwa w niej. W obecnym stanie prawnym jedyną drogą ustania członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej z powodów wskazanych przez powódkę, tj. zaleganie z zapłatą opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest doprowadzenie do wygaśnięcia członkostwa w spółdzielni w drodze procesu. Skoro zatem ustawodawca uchylił w trybie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy podstawę wykluczenia z członkostwa w spółdzielni na podstawie uchwały w tymże przedmiocie podjętej przez spółdzielnię, to wyłączna kompetencja wydania orzeczenia w tym zakresie należy do sądu. Skoro uchylono przepisy będące podstawą powództwa, to sąd mając na uwadze bezpośrednie stosowanie nowych przepisów nie może wydać orzeczenia w oparciu o wskazaną przez powódkę podstawę.

Wobec powyższego do dochodzenia roszczeń o wygaśnięcie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1822 z późn. zm.). Tak więc powództwo o wygaśnięcie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego jest powództwem o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, bowiem żądanie dotyczy zmiany istniejącego stanu prawnego. Stosunek prawny polegający na wygaszeniu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego może zostać ukształtowany tylko i wyłącznie wyrokiem sądu.

W przedmiotowej sprawie, wobec długotrwałego zalegania z opłatami przez pozwanego, podjęta została uchwała o wykluczeniu go ze spółdzielni, jednak w niniejszym procesie, wobec powyższych rozważań, podjęta uchwała nie może być podstawą powództwa w niniejszym procesie, gdyż podjęta została na podstawie uchylonych przepisów, których w niniejszej sprawie nie stosuje się.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 222 k.c. w zw. z art. 11 ust. 1 i 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych a contrario oddalił powództwo i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 pkt 1 w zw. z art. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1715) i przyznał pełnomocnikowi z urzędu pozwanych kwotę 295,20 zł, tj. dwukrotności stawki minimalnej wraz z należnym podatkiem VAT. Sąd wziął pod uwagę zawłość sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika, którą postanowił wypłacić ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowego w Gdyni. Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu albowiem zmiana ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych skutkująca oddaleniem powództwa nastąpiła w trakcie procesu, a więc w momencie wytaczania powództwa odmiennie kształtowała się sytuacja prawna stron.